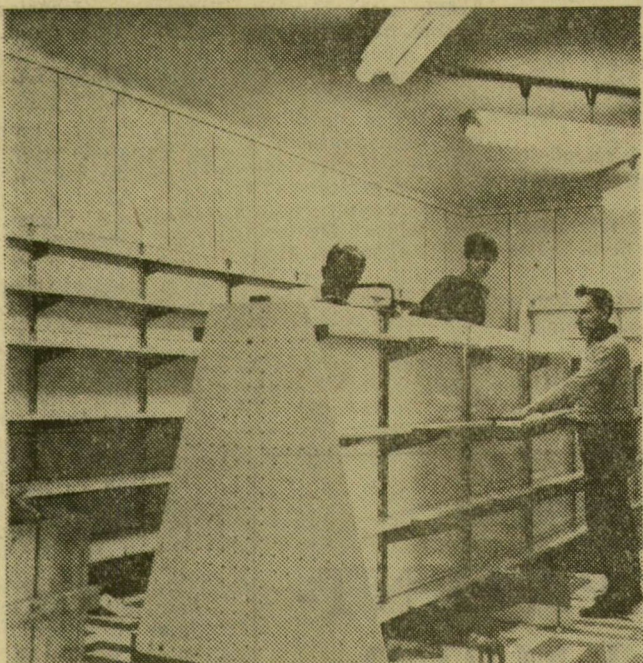

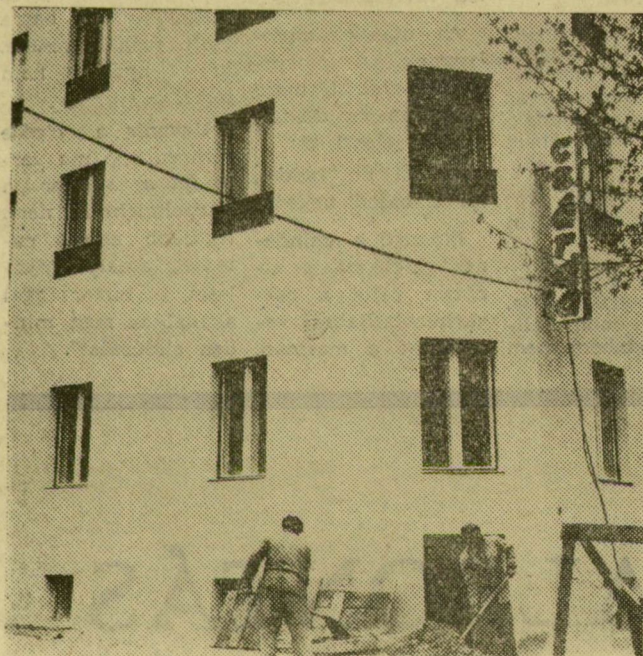
Új üzletek nyílnak

A városlátó szövetkezet hamarosan két új üzletet nyit Szegeden. A Kossuth Lajos sugárút és a Vadász utca sarkán az átalakítási munkák befejezésénél tartanak a szegedi járási építő ktsz dolgozói. Június második felében élelmiszerbolt nyílik itt.

A Széchenyi téren viszont július első felében kezdik árusítani a városlátó szövetkezethez tartozó termelőség szövetkezetek saját terményeiből előállított tejtermék- és húskészítményeket, tézstaféléket és palackozott borokat. A reprezentatív boltban tőkehús és frissensült, sőt presszókávé is kapható lesz.

Somogyi Károlyné felvételei

A Móra Ferenc Termelőszövetkezet csárdáját a tsz dolgozói építik. A csárdát még a szabadtéri játékok előtt megnyitják, benne a tsz gazdaságából készült, juh és baromfi ételspecialitások, borok és különféle italok várják a vendéget

Tüvel irt regény

Nem tollal, hanem tüvel irt regény közlését kezdte meg a Kelet Csillaga című úzbég folyóirat. A regény szerzője, Vali Gafurov, vak. Tizenkét évi példátlan munkával, ezer meg ezer tűszúrással írta le a regényt, amelynek szereplői a szerző kortársai. Vali Gafurov a sztálingrádi csatában vesztette el látását.

A „Tüvel irt regény” — ez a mű címe — izgalmas elbeszélés a szovjet harcos hőstettéről a Nagy Honvédó Háborúban.

Fotopályázat

A Magyar Fotoművészek Szövetsége, a Budapesti Néprajzi Múzeum és a Központi Múzeumi Igazgatóság nyilvános művészi fotópályázatot hirdet néprajzi vonatkozású fényképekre.

A pályázat célja olyan fényképek gyűjtése, amelyek kifejezik a fényképezésnek a néprajztudományban és a néprajzi ismeretterjesztésben játszott fontos szerepét.

A pályázatot bárki részt vehet. Beküldhetők fekete-

Debrecen:

Színházi napok

Szép szegedi siker

Kiküldött munkatársunktól. Debrecenben elégedetlen művészekkel és nagyon elégedett közönséggel találkoztam. Amikor odaértem, a fesztivál, a másodszer megrendezett debreceni színházi napok — már megkezdődött, lezajlott az ünnepi megnyitó, a szolnoki színház — Brecht Kurácsi mamájának, sajnos, kissé fáradt előadásával — megnyitotta az ünnepségsorozatot, s a városban, bár nem volt, fellobogózva — felpántlikázva, igazi fesztiválhangulat uralkodott.

A művészek, legalábbis nagyon sokan, elégedetlenkedtek: az Aranybika tágas presszójában főképpen arról vitakoztak, hogy kié tulajdonképpen ez a fesztivál. A közönség vagy a művészeké? A szakmának — mondták — a fesztivál nem sokat ad. A színészek nem láthatták egymás produkcióit, a bemutatókról nem rendeztek vitákat: a fesztivál nem vált a művészek tapasztalatcseréjévé, vitafórumává. Elhangzottak ugyan szakmai előadások — Pándi Pál kritikus az ideai színházi évadról, Both Béla, a Budapesti Nemzeti Színház igazgatója a színházművészet feladatairól beszélt, főképpen azt hangsúlyozva, hogy a modernség mindenekelőtt a darabok lényegének ökonómikus kifejtését jelenti — de még ezeket sem követték viták, szakmai beszélgetések, tanácskozások. Nincs rajta mit tagadni, a művészeknek igazuk volt. A debreceni színházi napokat a jövőben szakmai fórummá kell változtatni. Hogy hogyan: ez az illetékesek feladata.

A közönség viszont, mindezzel mit sem törődve, elégedetten fogadta a színvonalas bemutatókat és igazgatót várt a következőket. A jegyek már hetekkel előbb mind egy szálig elfogytak. Ezt mindenki tudta ugyan, de azért nagyon sokan még az utolsó pillanatokban sem hagytak fel a reménnyel, hogy jegyet szerezzenek. Tucatnyi történetet hallottam arról, ki milyen, ravaszabbnál ravaszabb fufanggal próbált — általában sikerrel — jegyhez jutni.

A legnagyobb érdeklődés és a legnagyobb siker a Budapesti Nemzeti Színház Szerelmem, Elektra című előadását kísérte. Gyurkó László izgalmas gondolati anyagú drámájának végén negyedórát zúgott a taps: a lelkes közönség újra és újra függöny elé hívta a produkció kitűnő művészeit, Besenyei Ferencet, Lukács Margitot, Berei Katalint, a címszereplőt, Béres Ilonát, a Debrecenből indult művésznőt, Fülöp Zsigmondot és Major Tamást.

Hasonló siker kísérte a szegediek csütörtöki esti operaelőadását is. Hindemith Mathis, a festő című operájának első képét ugyan még bizonyos várakozó fenntartással fogadta a közönség, de aztán a darab és a jól kidolgozott produkció, a tökéletes zenekari hangzás és a kiváló művészi teljesítmények — mindenekelőtt Szabó Miklós, Gyimesi Kálmán, Karikó Teréz és Vadas

Kiss László éneke-játéka — meghódították a debreceni közönséget. Ennek az előadásnak a végén is tapsvihar ünnepelte a művészeket, köztük Vaszty Viktor karmestert és Bozóky István rendezőt.

E prózai és zenei csúcson kívül szép siker köszöntötte Görgey Gábor Komámasz-szony, hol a stukker című groteszk komédiáját a Thália Színház művészeinek előadásában, a Vidám Színpad Alom az államban című „csodaváró” kabaréját és a debreceni színház híres produkcióját, Kerekes Imre Kapasz-

kodj Malvin, jön a kanyar című tragikomédiáját.

A debreceni színházi napokkal tehát a közönség elégedett, nagyon elégedett lehet. Hogy azonban a művészek is elégedettek legyenek, ahhoz az kell, hogy a rendező szervek, a Művelődésügyi Minisztérium, a Színházművészeti Szövetség, Debrecen tanácsának művelődésügyi osztálya, a Csokonai Színház és az Országos Filharmónia már jövőre biztosítani tudja, hogy ez a fontos előadássorozat szakmai fórummá is váljék.

Ökrös László

Sáskarajok a Vörös-tenger partjai mentén

A Vörös-tenger mindkét partján sáskarajok sötétítik el az eget. A sáskajárás Indiától Nyugat-Afrikáig 40 országot veszélyeztet.

Az Egyesült Nemzetek Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetének (FAO) irányításával Szaúd-Arábiában, Jemenben, Etiópiában és Szomáliában megindult a sáskák elleni védekezés.

Eddig mintegy 600 négyzetkilométer kiterjedésű területen észlelték sáskákat. Szakértők véleménye szerint számuk legalább 23 milliárdra tehető. E sáskatömeg együttes súlya meghaladja a 46 000 tonnát. A szakemberek tudni vélik azt is, hogy 1 tonnányi sáska napi ételnek „fejadagja” 250 ember eledelével egyenlő. (MTI)

Forró Péter

A fülöncsípett markecoló

Régi igazság, hogy alkalom szüli a tolvajt. Hátha még az alkalmak megteremtését elő is segítik. Egy szombat este záróra felé kitámaszkodott a Takaréktár utcai halászcárdából egy 50 év körüli férfi. A Horváth Mihály utca sarkáig haladt, amikor megállította egy másik „járókelő”. Gyufát és tüzet kért tőle. A részeg ember akadozó nyelvvvel válaszolt, s erővel le akart ülni a földre. A cigarettát, gyufát kéro „készségesen” támogatta, miközben kezével a részeg ember zsebében matatott. A levéltárca pénzzel és iratokkal pillanatok alatt gazdát „cserélt”, s az új tulajdonos, a markecoló már éppen le akart lépni, amikor...

Úgy döntöttek, kedvező alkalmat keresnek, hogy az éjszakai tolvajt átadják a rendőrségnek.

Figyelték a tolvajt

A taxiállomásnál a fa mögül mindezt látta Tamási András, Feltámadás utca 30. szám alatti lakos, a Nagyal-földi Kőolaj- és Földgáztermelő Vállalat tankállomásának vezetője. Az eset felháborította ugyanúgy, mint az ugyancsak hazafelé tartó Lele István, Tápé, Újosztás 12. szám alatti lakost is. Ő az utca más részéből látta a magával tehetetlen ember megkárosítását, s anélkül, hogy ismerték volna egymást Tamásival, rögtön közös elhatározásra jutottak: a tolvajt le kell leplezni, a részeg embernek pedig segítségnyújtásra van szüksége.

Hol lehet még mulatni?

A zsebes, mintha megérezte volna, hogy a részeg ember ölelgetése másoknak is szemet szúrt, megszólította először Tamásit, majd Lele Istvánt, hogy Szegeden hol lehet még mulatni. Pénze van, tartanak vele.

— Mehetünk a Jégkunyóba — javasolták szinte egyszerre, s azzal megindultak harmasban. Útközben a „zsebes” le is pertusodott velük. Az áldozatra a sarokról még visszaneztek. Összecuklott,

magatehetetlenül aludt a kövezeten. Tamási és Lele rögtön igazságot tehetett volna az éjszakában: ketten arra kényszeríthették volna, hogy adjon vissza minden holmit áldozatának. De tehettek volna másképpen is: az eset mellett közömbösen elmenek, nem törődnek azzal, hogy egy tehetetlen ember társukat a szemük láttára meglopják.

Úgy döntöttek, kedvező alkalmat keresnek, hogy az éjszakai tolvajt átadják a rendőrségnek.

Tilos telefonálni

A Jégkunyónál Tamási kint maradt, hogy vigyázzon alkalmi vendégére, amíg Lele bement a mulatóba, hogy telefonáljon a rendőrségnek.

A pultos azonban nem engedte neki telefonálni, sőt kitanácsolta a helyiségből. Talán nem tetszett neki az öltözké. Meglehet, hiszen Lele István munkából igyekezett hazafelé. Más mód nem volt, minthogy keresse-nek egy alkalmasabb mulatót.

Alkalmi vendégüket így vitték magukkal a Csongrád megyei Rendőrfőkapitányság felé. Tamási a bejáratnál egy pillanatra megállt, mintha cipőzsinórját kötné meg. Az őrszeggel két mondatot váltott, majd társai után haladt. A sarkon befordultak a Szeged városi és járási kapitányság felé, ahol már nyitották is a kaput. Tamási és Lele a gyanútlan zsebest belökte, aki azóta is „biztonságos helyen” van.

Huszonöt-ször büntetve

Maguk sem tudták, hogy kit tettek ártalmatlanná. Ez most derült ki, amikor dr.

Oktatás a gyárban

A Szegedi Textilművek az országban másodikként bevezette a kártológépkezelők programozott oktatását. Az elméletet dr. Balázs Béla, a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem docense emelte pedagógiai szintre, s a Szegedi Textilművek vezetői céltudatos munkájának eredményeként most már a második újrarendszerű vizsgára került sor a gyárban.

Mi ennek a programozott oktatásnak a lényege? Elsősorban csak olyan területen alkalmazható, ahol betanított munkásokkal dolgoznak. Az új oktatásnak ugyanis nem célja, hogy helyettesítse a szakmunkásképzést. A betanított munkások szakmai ismerete ellenben bővült, és amint a vizsga is mutatta, még az olyan szakmunkás is, aki 15 éve dolgozik a szakmában, hasznosnak nevezte a tíznapos tanfolyamot. A munkások sajátos módszerrel szerkesztett tankönyvet használnak és munkájukban is pontosan kidolgozott programnak megfelelően haladnak. A programozott oktatásnak nemcsak hazai, hanem igen jelentős külföldi visszhangja is van.

A kezdeményezés nemcsakára meghozza a várt eredményt: a termelékenység növekedését, valamint a dolgozók szakmai ismeretének gyarapodását.

Forró Péter

VASÁRNP.
1968. JÚNIUS 2.

DEL-MAGYARORSZÁG 5